

Preek / homily, zondag 30 november, 1^e zondag van de Advent

For English translation scroll down

Lezing uit het boek Jesaja *Jes. 2, 1-5*

Lezing uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de Christenen van Rome *Rom. 13, 11-14*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 24, 37-44*

Broeders en zusters in Christus

In de eerste lezing horen we het visioen van Jesaja over het einde der tijden. Het straalt vrede en vreugde uit. Het is een dubbele vrede, namelijk een vrede met God en een vrede met elkaar. De berg waarop de tempel van de Heer staat, zal ver uitstijgen boven alle heuvels. Die heuvels dat zijn de afgoden van deze wereld. De berg van de Heer stijgt daar ver boven uit. We zien allereerst dat alle naties er naar optrekken. Dat wil zeggen dat God niet alleen de God van Israël is maar van heel de mensheid. Als tweede zien we dat als alle volkeren daaraan optrekken er vrede is tussen alle volkeren.

Dat alle volken mogen optrekken naar de tempel van God op de berg van de Heer, betekent dat God een verbond met heel de mensheid aangaat, dat God Zich met de mensheid verzoent. Die vrede wordt zichtbaar dat alle zwaarden worden omgesmeed tot ploegijzers en speren tot sikkels. Geen volk zal meer oorlog voeren met een ander volk. Dat is het visioen van vrede met God.

Het optrekken naar de tempel is het verbond van God beantwoorden, is het vieren van het Verbond met God. Het wandelen in het licht betekent de geboden van God onderhouden, zijn wil volbrengen. Iemand die de geboden van God onderhoudt, wandelt in het licht en viert het verbond met God en gaat juichend de berg op naar de tempel van de Heer. Dat feest wordt bezongen in de antwoordpsalm: Hoe blij was ik toen men mij riep, wij trekken op naar Gods huis. En ook: Terwille van mijn broeders en mijn makers wens ik u vrede toe. Zo zal het einde der tijden een tijd van vreugde en vrede zijn voor allen die het Verbond van God onderhouden, zijn woord behartigen en het volbrengen.

Om die berg op te kunnen gaan, moeten wij dus wandelen in het licht, dat is Gods geboden onderhouden. Daarom worden wij opgeroepen deze adventstijd, met het oog op het einde der tijden dat ons allemaal te wachten staat, om te wandelen in het licht, dat wij Gods geboden onderhouden. Dan zullen wij op het einde in vreugde met God samen zijn en met Hem het verbond vieren dat Hij met ons gesloten heeft. Dat doen we al iedere zondag onder tekenen in de viering van de heilige Eucharistie, het nieuwe en altijd durende Verbond in het bloed van Jezus Christus.

In het evangelie roept Jezus ons daarom op om waakzaam te zijn. Waakzaam zijn wil zeggen dat wij onze aandacht niet mogen laten verslappen om het woord van God en zijn geboden te onderhouden. Wij moeten alert blijven.

De samenleving waarin wij leven heeft Gods woord verduisterd en verbannen. Het woord van God wordt niet meer gehoord. Het onderhouden van zijn geboden wordt zelfs belachelijk gemaakt, niet meer van deze tijd. Daarom zijn ook wij heel veel dingen normaal gaan vinden die dan wel normaal mogen zijn, maar die wezenlijk niet goed zijn. Je kunt wel zeggen: Iedereen doet zo, iedereen denkt zo, dus dat is zg. normaal. Maar dat wil niet zeggen dat dat Gods gedachten zijn, dat dat Gods wil is. Zo raken wij afgestompt en leven wij in een roes van deze wereld. Maar dan bedriegen wij wel onszelf.

De adventstijd roept ons op om waakzaam te zijn voor de komst van de Heer. Wanneer Hij komt, is voor ieder van ons onbekend. We kunnen denken aan zijn wederkomst, maar de Heer kan elk moment in mijn leven komen en mij uit dit bestaan roepen. Dan is voor mij het einde gekomen. Eenmaal gestorven, kan ik mij niet meer bekeren. Dan wordt de mens reeds geoordeeld. Dat is echter nog niet het laatste oordeel.

Willen wij het Verbond met God kunnen vieren, het eeuwige leven binnengaan, dan zullen wij in deze tijd met Hem vertrouwd moeten geraken. Wij moeten Hem nu leren kennen, om te weten aan Wie wij ons vertrouwen gegeven hebben. Daarom is deze adventstijd een tijd van waakzaamheid, een tijd van toelleggen om Jezus Christus beter te leren kennen, om Hem werkelijk te kunnen liefhebben.

Wij bereiden ons voor om zijn geboorte te vieren meer dan 2000 jaar geleden. Veel belangrijker is dat wij zijn paasmysterie voortdurend onder ogen houden. Dat kindje in de kribbe kan ons nog niet veel geven. Wij geven wel onze liefde aan dat kindje en koesteren het. Veel belangrijker is dat wij naar het kruis kijken en zien wij hoezeer Hij ons liefheeft. Als wij daar zijn liefde voor ons zien, is het ook makkelijker om Hem lief te hebben.

God heeft ons onvoorwaardelijk lief, Hij wil al onze zonden vergeven als wij ons tot Hem bekeren. En dan, als wij zonder zonden zijn, wandelen wij in het licht, in zijn Licht. En als wij wandelen in Zijn licht zijn, wij vol vreugde, één en al dankbaarheid, zijn wij in vrede.

Wees waakzaam wil dus zeggen: Kijk niet naar wat anderen doen, maar luister naar wat de Heer zegt. Want als wij naar kijken naar wat anderen doen, en ons daardoor laten leiden, dan zullen wij achterblijven als de Heer ons roept omdat wij de Heer dan niet kennen, en dan volgen wij Hem niet.

Als wij luisteren naar wat de Heer ons leert, als wij zijn geboden onderhouden dan zullen wij, als Hij komt, met Hem meegaan. Wij mogen ons daarom niet conformeren met wat de wereld zegt, wij moeten ons conformeren met wat God ons leert. Hij is onze bevrijding, Hij is ons leven, Hij is ons vreugde.

Dan horen we de woorden van de profeet Jesaja: Volk van Jakob wandelt in het licht! Is dat niet een prachtig beeld: in de zon te wandelen, in vrijheid en vrede, als kinderen van God. Die toekomst ligt weggelegd voor allen die zijn verbond bewaren, zijn woord behartigen en het volbrengen. Sluiten we af met wat Maria zou zeggen. Zij zou zeggen: Doet wat Hij u zegt. Want als wij doen wat Hij zegt, zullen wij binnengaan in de vrede en de vreugde met de Heer. Dat begint vandaag en zal duren tot in eeuwigheid. Amen.

Homily on the first Sunday of the Advent

By Fr. Frank As

Reading from the book of Isaiah *Is. 2, 1-5*

Reading from the Letter of Saint Paul the Apostle to the Christians of Rome *Rom. 13, 11-14*

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Mt. 24, 37-44*

Brothers and Sisters in Christ

In the first reading we hear Isaiah's vision of the end of time. It radiates peace and joy. It is a double peace, namely a peace with God and a peace with each other. The mountain on which the temple of the Lord stands will rise far above all hills. Those hills are the idols of this world. The mountain of the Lord rises far above that. We see, first of all, that all nations are moving towards it. That is to say, God is not only the God of Israel, but of all mankind. Secondly, we see that if all peoples go there, there is peace between all peoples.

The fact that all nations are allowed to go up to the temple of God on the mountain of the Lord means that God enters into a covenant with all mankind, that God reconciles Himself with mankind. That peace becomes visible that all swords are forged into plowshares and spears into sickles. No nation will wage war with another nation again. That is the vision of peace with God.

To go up to the temple is to respond to the covenant of God, is to celebrate the covenant with God. Walking in the light means keeping the commandments of God, fulfilling his will. A person who keeps the commandments of God walks in the light and celebrates the covenant with God and goes up the mountain in rejoicing to the temple of the Lord. That feast is sung in the responsory psalm: How happy I was when I was called, we go up to God's house. And also: For the sake of my brothers and my companions, I wish you peace. Thus, the end of time will be a time of joy and peace for all who keep the covenant of God, keep his word and fulfill it.

In order to be able to go up that mountain, we must therefore walk in the light, which is to keep God's commandments. That is why we are called to walk in the light of God's commandments during this Advent season, in view of the end of the times that awaits us all. Then in the end we will be together with God in joy and celebrate with Him the covenant He has made with us. We do this every Sunday under signs in the celebration of the Holy Eucharist, the new and everlasting Covenant in the blood of Jesus Christ.

In the Gospel, Jesus calls us to be vigilant. To be vigilant means not to let our guard down to keep the word of God and His commandments. We must remain alert.

The society in which we live has obscured and banished God's word. The word of God is no longer heard. The keeping of his commandments is even ridiculed. That is why we have also come to find a lot of things normal, they can perhaps be normal, but they are essentially not good. You can say: Everyone acts like this, everyone thinks like that, so that's normal. But that does not mean that those are God's thoughts, that that is God's will. In this way we become numb and live in a daze of this world. But then we are deceiving ourselves.

The Advent season calls us to be vigilant for the coming of the Lord. When He will come is unknown to each of us. We can think of His Second Coming, but the Lord can come into my life at any moment and call me out of this existence. Then the end has come for me. Once I have died, I can no longer convert myself. Then man is already judged. However, that is not the final judgment.

If we want to be able to celebrate the covenant with God, to enter into eternal life, we will have to become familiar with Him at this time. We must now come to know Him, to know to Whom we have given our trust. That is why this Advent season is a time of vigilance, a time of effort to get to know Jesus Christ better, to be able to truly love Him.

We are preparing for his birth more than 2000 years ago. Much more important is that we constantly keep his paschal mystery in mind. That child can't give us much yet. We do give our love to that child and cherish it. Much more important is that we look at the cross and see how much He loves us. When we see His love for us there, it is also easier to love Him.

God loves us unconditionally, He wants to forgive all our sins if we turn to Him. And then if we are without sin, we walk in the Light, in His Light. And when we walk in His light, we are full of joy, all gratitude, we are at peace.

So be vigilant means: Do not look at what others are doing, but listen to what the Lord says. For if we look at what others are doing, we will be left behind when the Lord calls us, because we do not know the Lord, and therefore we will not follow Him.

If we listen to what the Lord teaches us, if we keep His commandments, then when He comes, we will go with Him. We must not conform to what the world says, we must conform to what God teaches us. He is our liberation, He is our life, He is our joy.

People of Jacob walk in the light! Isn't that a beautiful image: walking in the sun in freedom and peace. That future is reserved for all who keep his covenant, care for his word, and fulfill it. Let us conclude with what Mary would say. She would say: Do what He tells you. For if we do what He says, we will enter into peace and joy with the Lord. It starts today and will last forever. Amen.